

Natalie Vachatová roznesla „lovce dezinformátorů“: Demagog, partička studentů napojená na Piráty, Kartousovi elfové, anonymní udavači. A Jourová...

- CZ24 News | 5. ledna 2021

Není to boj proti dezinformacím, je to boj proti svobodě slova. To vzkazuje zakládající členka hnutí Trikolóra a místopředsedkyně její středočeské organizace Natálie Vachatová všem, kteří si i v letošním roce chtějí postavit svou politiku či byznys na vyhledávání fake news a boji za svou ideologii. Například panu Bohumilu Kartousovi, hlavní tváří českých elfů, který nově získal lukrativní kšeft od pražského primátora Zdeňka Hříba.

Premiér Andrej Babiš i předseda Poslanecké sněmovny Radek Vondráček ve svých projevech k Novému roku vyzývali k tomu, abychom více naslouchali lidem, se kterými nesouhlasíme. Máte také pocit, že řadě lidí v této zemi se nechce nepříjemné věci poslouchat?

Řekněme si narovinu, že nepříjemné věci nechce poslouchat zpravidla nikdo. Volat po sjednocení rozdělené společnosti je správné, ale v tomto případě také dost pokrytecké. Když už tedy pánové zařadili do svých projevů výzvu k naslouchání těm, s nimiž nesouhlasíme, měli by jít příkladem a začít to dělat předně oni sami.

Máte pocit, že tato vláda ANO a ČSSD dělá pro podporu tolerance názorů a pestré společenské debaty dostatek?

Mainstreamová média vysílají už dlouhou dobu jen jeden pohled na věc, pluralita názorů téměř

neexistuje. Ročně proudí miliony korun na podporu projektů politických neziskovek, které mají za úkol prosazovat jen jeden ideologický směr, ostatní názory jsou buď ignorovány, případně onálepkovány slovy extrémismus nebo dezinformace. K žádné pestré debatě tu tedy nedochází. I proto je společnost čím dál víc rozpolcená a roste počet lidí, kteří mají oprávněně pocit, že jejich názor vládu nejen, že nezajímá, ale že je dokonce cíleně potlačován.

Evropská unie, především komisařka Věra Jourová, naopak vyhlašuje nemilosrdný boj „dezinformacím“ a „dezinformátorům“, jejichž názory prý ohrožují demokracii. Co si o tomto jejím boji myslíte?

Dnes ohrožuje demokracii naopak „boj s dezinformacemi“, projekty jako Manipulátoři, Čeští elfové a Demagog, lidé jako Cemper či Kartous a mnozí další, kteří jsou nejspíše upřímně přesvědčení o tom, že páchají dobro tím, že udávají a potlačují rozdílné názory. Naši svobodu a demokracii ohrožuje sama eurokomisařka Věra Jourová tím, že na tyto projekty, které nás mohou přijít velmi draho, posílá miliony eur. Není to boj proti dezinformacím, je to boj proti svobodě slova. Kdyby před rokem 1989 u nás existoval internet, přesně takto by vypadaly počátky jeho cenzury.

Co vůbec říkáte na celou konstrukci „dezinformací, což mají být škodlivé informace, záměrně šířené k poškození jednou Evropské unie, jednou „západní orientace“, jindy zase „severoatlantické vazby“ a společné mají to, že obvykle jejich stopa vede k Vladimíru Putinovi, takže se jim také říká „proruský narativ“. Co říkáte na celou tuto konstrukci?

Západní civilizace se bohužel dostala do stavu, kdy se ničí sama, aniž by k tomu byly nutné zásahy zvenčí. Myslím, že to, co mnohým dnes vadí, je hyperkorektnost, bezdůvodné sebemrskačství, všechny nově vzniklé -ismy, popírání přirozeného a prosazování práva minorit nad práva majorit, a za to rozhodně nemůže Putin. Dát někomu nálepku proruského trolla je samozřejmě jednodušší, než si tohle přiznat.

Specifickou kategorií se letos staly „dezinformace o covidu“, kterým se přičítá dokonce vina za šíření pandemie a oběti na životech. Mezi „dezinformace o covidu“ byly zařazeny dokonce i názory profesora Berana, mezinárodně jednoho z nejocěňovanějších českých imunologů, který zastává odlišné vědecké názory než lidé radící ministerstvu. Nemáte obavy, že se dostáváme do fáze, kdy se už i vědci, kteří by jako první měli být ve veřejné debatě slyšet, budou bát vystupovat, aby nebyli vláčeni bahnem jako dezinformátoři?

Máte pravdu v tom, že málokdo chce být společensky či profesně diskreditován a chodit s nálepkou dezinformátora. Dostáváme se tak zpět do doby, kdy začíná být bezpečnější se raději nevyjadřovat. Je zajímavé, že profesor pro obor epidemiologie Jiří Beran, který se věnoval ebole, zabýval se vývojem mnoha očkovacích látek, mimo jiné proti chřipce, borelióze či klíšťové meningoencefalitidě, současný ředitel Centra očkování a cestovní medicíny v Hradci Králové je označován za dezinformátora. Zatímco nebývale velký mediální prostor dostává Jaroslav Flégr, který nás rád bombarduje bulvárními výroky vyvolávajícími zbytečnou paniku a strach. Nechci nijak snižovat jeho odbornost, ale přeci jen se jedná o profesora ekologie a evoluční biologie, který se doposud věnoval toxoplazmóze, tasemnicím a parazitům a podobné bombastické výroky doposud dával do spojení spíš s toxoplazmózou, která nás měla dle pana Flégra taktéž již vyhubit. Odvádí to pozornost od podstatných věcí, od toho, jak chránit ohrožené skupiny a postarat se o to, aby všichni ostatní mohli pracovat, podnikat a chodit do školy, čímž by se měla naše vláda zabývat především.

V roce 2020 jsme také byli svědky zcela nového fenoménu „opravování“, kdy zejména sociální sítě cítily potřebu dávat k příspěvkům uživatelů vysvětlující komentáře. Legendárním se stal komentář „Jak osobní, tak korespondenční hlasování se v USA dlouhodobě těší vysoké důvěře. Volební podvody jsou velice vzácné u všech způsobů volení.

Volební podvody jsou u všech způsobů hlasování velmi vzácné“ přikládány Facebookem k mnoha příspěvkům o amerických volbách. Mají podle vás sociální sítě „ve svém domě“ právo takto omezovat názorovou pluralitu?

V České republice dohlíží na Facebooku na „pravdu“ Demagog, partička z větší části složená ze studentů, kteří se více či méně otevřeně hlásí k Pirátům. Mají tu moc, že mohou omezit dosah profilu kteréhokoli politika, aniž by se museli komukoli zpovídat. Působí tu i Čeští elfové, anonymní udavači vedení Bobem Kartousem (který před pár měsíci dostal lukrativní práci od Magistrátu Prahy vedeného Piráty), kteří hromadně nahlašují pro ně nepohodlné profily uživatelů, a tím blokují či ruší jejich profily a sestavují seznamy tzv. dezinformační scény. Dochází tu k systematickému omezování názorů jedněch a protežování názorů druhých. Píšu o tom na svém blogu a nově budou tyto informace dostupné i na mých webových stránkách, které se chystám každým dnem spustit. S argumentem, že globální platformy jsou soukromé firmy, a proto si mohou dělat, co chtějí, se setkávám poměrně často. Je třeba si uvědomit, že jsou to také firmy s dominantním postavením na našem trhu, které, aniž by u nás odváděly daně, skrytě ovlivňují veřejné mínění a politickou soutěž, což může vést ve výsledku k ovlivnění výsledků voleb. Mohli jsme to nedávno sledovat při prezidentských volbách v USA, kde sociální platformy protežovaly příspěvky Joe Bidena (případně skrývaly kompromitující příspěvky o něm) a ty od Donalda Trumpa označovaly za zavádějící či je přímo blokovaly.

Americké prezidentské volby přinesly letos v listopadu ještě jednu novinku- americké televize ustrhly projev úřadujícího prezidenta ve chvíli, kdy začal mluvit o tom, jak probíhaly volby a sčítání hlasů. Jako zdůvodnění bylo uvedeno, že měly strach, že prezident bude šířit lži. To je zásadní otázka- jsou tu média od toho, aby prostředkovala názory ústavních činitelů a jiných osob, nebo proto, aby sloužila nějaké ideologii či něčemu jinému, co nazývají jako „pravdu“?

Úkolem veřejnoprávních médií je přinášet objektivní pohled na věc, představovat různé názory a dávat spravedlivý prostor všem zúčastněným stranám. Koncesionářské poplatky přece platíme všichni. Realita je ale jiná. Soukromá média by sice měla z etického hlediska fungovat stejně, ale pro mě za mě, ti ať si strání, komu chtějí. Na každém z nás pak je, zda jim bude věnovat svůj čas či nikoli. To vše nic nemění na tom, že moderátor MSNBC Williams přerušil vysílání slovy, že se projev úřadujícího prezidenta nezakládá na pravdě. Bylo to navíc v době, kdy soudy nevyřkly svůj verdikt. Média již nenechají domluvit ani úřadujícího prezidenta velmoci, která kdysi byla kolébkou demokracie, jen proto, že s ním ideologicky nesouhlasí. Navíc si uzurpují právo určovat, co pravda je, a co není, a to je rozhodně špatně. To nemá s demokracií nic společného, to jsou totalitní praktiky.

Když už jsme začali o prezidentských volbách v USA - budí ve vás důvěru způsob, jakým Joe Biden dosáhl volebního vítězství?

Způsob, jakým Joe Biden vyhrál volby, nebudí důvěru ani v očích mnoha Demokratů, natož Republikánů. Není se také čemu divit. Na jedné straně nám tvrdí, že téměř všechny korespondenční hlasy patřily Bidenovi, protože jeho voliči měli strach z covidu, na druhé straně titíž voliči vyšli hromadně slavit do ulic jeho vítězství, covid necovid. Mnozí z nás zaznamenali mnohé nahrávky s kufry a pytli s tisíci korespondenčními lístky, způsob manipulace s nimi vyvolává více otázek než odpovědí. A na důvěře nepřidávají ani výpovědi desítek svědků, kteří tvrdí, že ve volebních místnostech neproběhlo vše podle pravidel. Nerada bych se něčeho podobného dočkala i u nás.

Joe Biden získal více než 80 milionů hlasů, přičemž dosavadní historický rekord bylo asi 70 milionů Baracka Obamy z roku 2008. Pro mnohé to bylo důkazem o tom, jak skvělé jsou korespondenční volby. Markéta Pekarová Adamová i další čeští politici se po amerických volbách vyjádřili v tom smyslu, že by se širší možnost korespondenčních voleb měla

umožnit i u nás. Co říkáte na tuto možnost?

Pevně věřím, že se u nás korespondenční hlasování nepodaří zavést. Představuje to obrovské riziko pro regulérnost voleb, navíc není třeba měnit něco, co dobře po léta funguje. K volbám má člověk chodit osobně.

Co očekáváte od letošních říjnových voleb do Poslanecké sněmovny?

Bude zajímavé sledovat, jak si povedou slepence koalic. Možná zmizí z velké politiky staré zavedené a již přežité strany. Prála bych si, aby v Parlamentu zasedlo více poslanců, kteří chtějí vidět Českou republiku jako silný a suverénní stát, těch, kteří si uvědomují, že mít českou korunu je dnes výhoda, že si musíme chránit naše bezpečí a že naše stabilita a postavení uprostřed Evropy nám může poskytnout mnoho strategických výhod, s nimiž se dá pracovat.

Čím dál častěji se mluví o tom, že by volby mohly skončit vítězstvím Pirátů. Co říkáte na vyhlídky čtyř let pod vládou Ivana Bartoše?

To je naprostý nesmysl. Jak by to v České republice vypadalo, kdyby Piráti řídili stát, můžeme sledovat na příkladu Prahy. Pirátský primátor Hřib koupil kávovar za sto tisíc, vypověděl mezinárodní smlouvy a přejmenoval náměstí. Věnoval v roce, který byl extrémně náročný pro všechny z nás, na festival Prague Pride milion korun, což je o 800 000 korun více než za jeho předchůdce, zřídil Pražský inovační institut, který hospodaří s rozpočtem převyšujícím půl miliardy korun, kam dosadil na post ředitele Boba Kartouse, hlavního udavače naší země. Je třeba si uvědomit, že Piráti nejsou parta inteligentních ajťáků s cool dredy, jak jsou často chybně vnímáni. Je to strana, jejíž ideologie nahání hrůzu, která volá po cenzuře, chce prosadit korespondenční volby jako v USA a sem tam utrousí něco o vyvlastňování. Podle jejich [manuálu vypracovaného pro Ministerstvo práce a sociálních věcí](#) si v žádné vedoucí funkci, a to nejen státní, ale i soukromé, už nikdy neškrtnete, pokud se při kádrování u vás naleznou rizikové faktory. Těmi může být například sdílení dezinformačních webů, vazba na nedůvěryhodné osoby, prvky extrémismu, pod to dnes schováte ledasco, nebo například vaše vyjádření na sociálních sítích. Piráti se chystají projíždět vaši historii na sociálních platformách a diskusních fórech, na Googlu a v rejstřících, a pokud zjistí, že ideologicky nevyhovujete, chtějí znemožnit nejen postup v kariérním žebříčku, ale i jakékoli působení v politickém životě, to mi připadá extrémně nebezpečné.

Zdroj: <https://www.parlamentnilisty.cz>